

Ponytrav er hygge for flere generationer

Jeg elsker at køre løb med min pony

Oliver på 8 har valgt en hobby, som kan samle hele familien. Og det betyder ikke så meget for ham, om han vinder – ikke endnu i det mindste.

■ Støv et hvirvler op fra vejen, hvor glinsende heste stormer tilbage i stalden efter et løb. Her lugter tungt af hestepærer, og hele scenens undertone sættes af en højttaler, der i galopfart oplyser om placeringerne i løbet. Vi er på Fyens Væddeløbsbane, som for mange mennesker er deres andet hjem.

Der er ikke tale om et almindeligt væddeløb, men løbet for lilleputterne og små heste: ponytrav.

Herude kan man til hvert eneste løb møde 8-årige Oliver Kristoffersen og hans familie – og naturligvis hans pony, Fighter.

– Jeg elsker det herude, for jeg møder en masse mennesker, og jeg hygger mig med min pony, siger han.

Flere mennesker kommer og går med et "hej Oliver!", imens vi snakker.

– I starten kendte jeg ikke nogen, men nu kender jeg dem alle sammen.

Han sidder på en bænk uden for klubhuset og spiser kage, som hans mor, Karina, har bagt. Fighter vandt nemlig sidste ponyløb, og så er reglen, at man tager noget sødt med. Hans mor, moster og morfar er alle med på banen. Morfar, Jens Jensen,

sidder på bænken ved siden af Oliver, men han skal ingen kage have, han passer på den slanke linje, forklarer han. Han er ofte i et andet ærinde end blot at se sit barnebarn køre løb.

– Jeg spiller på hestene, hvis jeg har fået et godt staldtip fra en træner, siger Jens.

Det har han desværre ikke fået inden dagens løb og har derfor fuldt fokus på sit barnebarn og fortæller stolt om den dag Taroks ejer, Jørn Laursen, var forbi.



Oliver og hans morfar får en snak over kage (til Oliver) og kaffe (til morfar).



Oliver og Fighter i et ømt øjeblik. Fighter har en charmerende hængemule, som altså ikke er et underbid.

– Han så 5-årige Oliver trække med vores hest og udbrød: "Er det virkelig dit barnebarn, der trækker med den store hest?", siger han.

Familie hobby

Mosteren, Helle, var hestepige, da hun var mindre, og familien har haft flere heste, så det er ingen tilfældig hobby, Oliver har valgt sig. Hun fik sin første hest, da hun var bare 7 år, og Oliver fik den 10-årige pony, Fighter, af sine bedsteforældre sidste år og har siden april i år kørt ponyløb. Det er et løb med handicap, så både langsomme ponier og de mere erfarne kan være med. De løber på samme bane som de store væddeløbsheste, men kun en enkelt bane rundt alt efter placering. Nogle starter 800 meter fra mållinjen, andre 1.900 meter.

Oliver skal starte lidt længere væk, end han plejer, fordi han vandt det sidste løb. Han starter i dag 920 m fra målstregen. Men

først skal Fighter gøres klar. Han står i stalden og skal have sit røde seletøj på, Oliver skal i sin røde dragt, som mor selvfølgelig har syet, og til sidst skal sulkyen, der også er rød, spændes bag på Fighter. Oliver er med i det hele, og rundt omkring ham farer både morfar, mor og moster. Han får besøg af en stor flok hestepiger, der er på rundvisning, og de skal alle sammen røre ved hans pony, mens han selv virker upåvirket af situationen. Også fotografen vil gerne tæt på Fighter, men får et nap og må hive hånden til sig.

– Ja, pas på! Han ser lille ud, men han er altså stærk, siger Oliver.

– Og så er han en rigtig flab, tilføjer Helle.

– Han stjæler æbler op af lommen på en, og en dag, Oliver havde slik med, var halvdelen af det pludselig væk.

Oliver virker ikke spor presset, når man ser ham forberede sig.

Familien i samlet flok på vej til banen. Fra venstre ses Jens og Helle Jensen, Oliver i sulkyen bag Fighter og Karina Kristoffersen i spidsen.



Ponyen Fighter er 40 år målt i hesteår, som er en ganske fornuftig alder for en væddeløbspony.

Oliver i sulkyen spændt bag på Fighter – løbet er i fuld gang.



– Jeg bliver ikke nervøs før et løb. Jeg er mere bare spændt, forklarer han.

Ikke for at vinde

Karina fortæller, at de har lagt meget vægt på, at de altså er her for hyggens skyld.

– Vi skal ikke skabe sådan en stemning, hvor der bliver surmulet over, at Oliver ikke vinder. Selvfølgelig kan han ikke vinde hver gang, og vi er her hovedsageligt for at have det sjovt. Ikke for at vi for enhver pris skal vinde. Det har jeg i hvert fald forsøgt at

lære Oliver, siger hun med et smil.

Vores lille mini-kusk vil rigtig gerne køre de store heste, når han bliver ældre. Man skal være 16 år for at køre med dem, og moster tilføjer med et blink i øjet, at så har han lang tid at spare op i.

– Det kan jo være, at mormor og morfar giver en hest til den tid, giver Oliver igen.

Men nu står den på ponyløb, som Oliver elsker.

– Det jeg elsker allermost er, når man slipper ponyen løs. Det er så spændende, og man slipper en masse adrenalin løs, siger han.

Han forklarer, hvordan reglerne er for starten af løbet.

– Vi skal hen til dommeren og nikke, når vi bliver præsenteret over højtaleren, siger Oliver.

– Og det er dårlig stil ikke at nikke, tilføjer Karina. – Dog kan de små kuske kun få en bøde på 20 kroner. Kuskene på de store travheste får en større bøde, hvis de ikke følger reglerne, siger hun.

På vej hen til banen går hele familien i samlet flok, og Oliver når lige at sende et "held og lykke" af sted til en konkurrent.

Oliver og de ni andre ponyer samt deres kuske placerer sig på hver sin startposition. Da løbet går i gang, er det i et lidt andet tempo end de travløb, der var i gang tidligere på dagen.

– Ja, det går jo ikke så stærkt. Men de nyder at køre med deres ponyer, siger Helle.

Oliver kommer forbi os på sidelinjen og kunne næsten have vinket til os, hvis ikke det var for hans dybe koncentration om at få Fighter til at løbe hurtigere.

– Kom så Fighter, kom så!

Oliver og Fighter ender som nummer ni ud af 10.

– Han var ikke så fin i travet, forklarer Oliver os bagefter.

Da vi bagefter hører Oliver om, hvordan han har det med sin placering, er han igen upåvirket, mens han vasker sin pony i vaskestalden.

– Det er jeg ligeglad med, jeg vil bare gerne hygge mig med min hest. □



Af Christine Rytter
Foto: Torkel Dyrting

christine.rytter@familiejournal.dk